

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2021.1.12>

КОНОНЕЦЬ В.П.

**АНАЛІЗ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЩОДО ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
УПОВНОВАЖЕНИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ
ТА ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ****ANALYSIS OF COURT DECISIONS CONCERNING RESPONSIBILITY
OF AUTHORIZED SUBJECTS OF THE STATE EXECUTIVE SERVICE
AND PRIVATE EXECUTIVE PERFORMERS**

Стаття присвячена дослідженню адміністративно-правового забезпечення відповідальності суб'єктів державної виконавчої служби та приватних виконавців. Акцентовується увага на елементах демократичного суспільства, що розвивається, яке відкрите для змін, реалізації та забезпечення судових рішень, якими користуються громадяни, де важлива роль відводиться законодавству про реалізацію норм виконавчого провадження. Зміни, що відбуваються в українському суспільстві, пробуджують високу активність та прагнення людей брати безпосередню участь у вирішенні проблем, які стосуються їх загальних інтересів, зокрема, з використанням права на мирні зібрання. Втім, незважаючи на всю важливість саме цього різновиду політичних прав, конституційні положення про захист прав громадян на справедливий судовий розгляд та виконання судового рішення досі належним чином не конкретизовані в поточному законодавстві, нерідко обмежуються, а то й просто порушуються. Сучасні динамічні зміни вітчизняного законодавства свідчать про глобальні загальнодержавні процеси реформування органів публічної адміністрації. Для державної виконавчої служби створено нове правове поле їх функціонування, поставлене перед необхідністю адаптації до конкуренції у сфері примусового виконання рішень. Процеси прискорення євроінтеграції України вимагали підвищення рівня виконання рішень уповноважених органів, проте низькі показники у цій сфері в Україні привели до радикальних змін у вітчизняній системі виконавчого провадження та запровадження інституту приватного виконавця. Як наслідок, склалася ситуація, коли під час розроблення нового законодавства, спрямованого на врегулювання діяльності органів та осіб, що здійснюють виконання судових рішень та рішень інших органів, законодавець розгубився у розмаїтті наукових підходів до питання визначення принципів такої діяльності. Оновлення законодавства у сфері виконавчого провадження та застарілість механізму притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення проти порядку управління призвели до того, що серед осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень та рішень інших органів, з'явилися некомпетентні працівники. Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях неодноразово доходив висновку, що невиконання судового рішення призводить до ситуації, несумісної з принципом верховенства права, негативно впливає на авторитет органів законодавчої, виконавчої та судової влади, оскільки в цьому разі не досягається кінцева мета правосуддя, якою є захист інтересів громадян і реальне поновлення їхніх порушених прав.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, органи Державної виконавчої служби, державні виконавці, приватні виконавці, примусове виконання, судові рішення.

The article is devoted to the study of administrative and legal support of the responsibility of the subjects of the state executive service and private executors. Emphasis is placed on the elements of a developing democratic society, which is open

to change, implementation and enforcement of court decisions used by citizens, where an important role is given to the legislation on the implementation of the rules of enforcement proceedings. The changes taking place in Ukrainian society arouse high activity and the desire of people to take a direct part in solving problems that concern their common interests, including the use of the right to peaceful assembly. However, despite the importance of this type of political rights, the constitutional provisions on the protection of citizens' rights to a fair trial and enforcement of a court decision, which are still not properly specified in current legislation, are often limited or even violated. Modern dynamic changes in domestic legislation indicate a global nationwide process of reforming public administration. For the state executive service, a new legal field of their functioning was created and it faced the need to adapt to competition in the field of enforcement. Processes of accelerating Ukraine's European integration required an increase in the level of implementation of decisions of authorized bodies, but low indicators in this area in Ukraine have led to radical changes in the domestic system of enforcement proceedings and the introduction of the institution of private enforcement. As a result, when developing new legislation aimed at regulating the activities of bodies and persons enforcing court decisions and decisions of other bodies, the legislator was confused by the variety of scientific approaches to defining the principles of such activities. The updating of the legislation in the field of enforcement proceedings and the obsolescence of the mechanism for bringing to administrative responsibility for offenses against the order of management, have led to the fact that among those who carry out enforcement of court decisions and decisions of other bodies. The European Court of Human Rights has repeatedly concluded that failure to comply with a judgment leads to a situation incompatible with the rule of law, adversely affects the authority of the legislature, the executive and the judiciary, as in this case the ultimate goal of justice is not achieved interests of citizens and the real restoration of their violated rights.

Key words: *administrative and legal status, bodies of the State Enforcement Service, state executors, private executors, enforcement, court decisions.*

Вступ. Слід зазначити, що, попри підвищення рівня активності громадян у реалізації пра-ва на забезпечення захисту своїх прав у рамках судочинства, що є проявом становлення демократії в нашій країні, вітчизняне законодавство лише частково регламентує порядок реалізації захисту прав громадян у разі бездіяльності органів та посадових осіб під час виконання судового рішення. Попри це, для країн з усталеними демократичними традиціями звичайною практикою є визначення основою забезпечення права гарантії судового розгляду та виконання винесеного судового рішення у кожному конкретному випадку через залучення механізмів правосуддя. Однак в Україні нині спостерігається стійка тенденція неготовності судової системи до оперативного та неупередженого винесення рішень та приведення їх до виконання із застосуванням норм як національного, так і міжнародного законодавства з урахуванням механізмів взаємодії органів, уповноважених до виконання судових рішень, у результаті чого громадяни все частіше звертаються за захистом до Європейського Суду з прав людини, тому автором акцентується увага на важливості нормативно-правового врегулювання механізму ефективного виконання судового рішення, оскільки це питання стало традиційним протягом усього періоду незалежності.

Україна виділяється на фоні Східної Європи як глобальними численними акціями протестів, які приводять до змін влади в країні, так і регіональними акціями зібрань, які впливають на соціально-політичну та економічну ситуацію в країні.

Отже, нами зосереджується увага на гострих та актуальних питаннях розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи під час виконання судового рішення, що бентежать та неодноразово привертають увагу науковців, таких як М.О. Баймуратов, В.В. Букач, О.В. Васьковська, Т.І. Гудзь, М.М. Денісова, О.С. Денісова, О.Ю. Дрозд, В.В. Заросило, О.В. Колісник, А.Т. Комзюк, Р.О. Куйбіда, М.І. Логвиненко, С.М. Міщенко.

Постановка завдання. Проблема дотримання прав громадян на судовий розгляд набула в Україні особливої актуальності через численні акції протесту, які вже неодноразово відбувалися в Україні, і нерідко залежить від соціально-політичної ситуації в країні.

Результати дослідження. Слід зазначити, що питання розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи під час виконання судового

рішення та кількість судових спорів щодо реалізації права громадян складають значну та складну практику діяльності адміністративних судів.

Автор вважає за необхідне представити аналіз судових рішень, де фігурують суб'єкти відносин у сфері забезпечення примусового виконання ухвал, постанов тощо. Отже, уповноваженими суб'єктами на цю діяльність є працівники державної виконавчої служби та приватні виконавці. Розпочнемо з приватних виконавців, а саме тлумачення самого поняття. Відповідно до Закону «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень та рішень інших органів», приватний виконавець – це офіційно уповноважений державою громадянин, який здійснює діяльність з примусового виконання судових рішень у встановленому законом порядку. Кожен приватний виконавець – це юрист із вищою освітою, у якого є як мінімум 2 роки досвіду роботи у сфері права, який успішно склав кваліфікаційний іспит і отримав офіційне посвідчення Міністерства юстиції перед тим, як почати свою діяльність [1].

Інститут приватних виконавців є офіційним та успішно функціонує з 2017 року. Приватні виконавці сьогодні наділені досить широким колом повноважень, у зв'язку з чим є найефективнішим методом повернення заборгованостей, а після успішного завершення провадження отримують свою винагороду в розмірі 10% від стягнутої з боржника суми.

Стосовно діяльності приватних виконавців та притягнення останніх до відповідальності, то явним прикладом є справа № 140/2740/19 Волинського окружного адміністративного суду за позовом приватного виконавця ОСОБА_1 до Міністерства юстиції України, Дисциплінарної комісії приватних виконавців про визнання протиправними та скасування рішення, наказу, зобов'язання вчинити дії. Приватний виконавець Клехо Анатолій Євгенович звернувся з позовом до Міністерства юстиції України Дисциплінарної комісії приватних виконавців про визнання протиправними та скасування рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 19 липня 2019 року, оформленого протоколом № 13, щодо застосування дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на три місяці, Наказу Міністерства юстиції України «Про зупинення діяльності приватного виконавця Клеха А.Є.» від 9 серпня 2019 року № 2499/5 та зобов'язання Міністерство юстиції України виключити з Єдиного реєстру приватних виконавців України інформацію про застосування до позивача дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця виконавчого округу Волинської області А.Є. Клеха строком на три місяці.

Суд під час винесення рішення позов задовольнив частково, а саме постановив визнати протиправним та скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 19 липня 2019 року, оформлене протоколом № 13 щодо застосування до приватного виконавця виконавчого округу Волинської області Клеха Анатолія Євгеновича дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на три місяці; визнати протиправним та скасувати Наказ Міністерства юстиції України «Про зупинення діяльності приватного виконавця Клеха А.Є.» від 9 серпня 2019 року № 2499/5. В задоволенні решти позовних вимог відмовлено [2].

Наступною показовою справою є судова справа № 520/3783/19 за позовом приватного виконавця Виконавчого округу Харківської області Бабенка Дмитра Анатолійовича, що звернувся до Харківського окружного адміністративного суду з позовом, у якому просить суд визнати протиправним та скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 29 березня 2019 року, оформлене протоколом № 9, щодо задоволення подання Міністерства юстиції України про притягнення приватного виконавця виконавчого округу Харківської області Бабенка Дмитра Анатолійовича до дисциплінарної відповідальності та застосування до нього дисциплінарного стягнення у вигляді догани; визнати протиправним та скасувати Наказ Міністерства юстиції України про введення в дію рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 29 березня 2019 року, оформлене протоколом № 9, щодо застосування до приватного виконавця виконавчого округу Харківської області Бабенка Дмитра Анатолійовича дисциплінарного стягнення у вигляді догани.

За висновками судових досліджень, у задоволенні адміністративного позову приватного виконавця Виконавчого округу Харківської області Бабенка Дмитра Анатолійовича було відмовлено [3].

Аналогічними є наступні рішення суду, в яких приватний виконавець подає позов про припинення застосування до нього дисциплінарних заходів, а саме визнати протиправним та скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 28 листопада 2018 року, оформлене протоколом № 6, про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді попередження; визнати протиправним та скасувати Наказ заступника Міністра юстиції України ОСОБА_4 про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення від

26 грудня 2018 року № 4094/05; зобов'язати Мінюст України виключити з Єдиного реєстру приватних виконавців України інформацію про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді попередження, про що йдеться в справі № 1340/5185/18 Львівського окружного адміністративного суду, за результатами розгляду якої судом було прийнято рішення в повному задоволенні вимог [4].

Наступна справа № 320/1817/21 була розглянута щодо заяви, в якій зазначено низку позовних вимог та те, що зупинення діяльності приватного виконавця може призвести до того, що приватний виконавець буде позбавлений можливості своєчасно та в повному обсязі здійснювати виконавчі дії у виконавчих провадженнях, що перебувають на його виконанні.

До Київського окружного адміністративного суду звернувся ОСОБА_1 із заявою про забезпечення позову, в якій просить суд про таке:

- зупинити дію рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 4 квітня 2021 року, оформленого протоколом комісії № 52, щодо притягнення приватного виконавця виконавчого округу Київської області ОСОБА_1 (посвідчення приватного виконавця від 20 червня 2017 року № 0050) до дисциплінарної відповідальності та застосування дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на два місяці до набуття законної сили остаточним рішенням суду по суті спору;

- заборонити Міністерству юстиції України вводити в дію Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 4 лютого 2021 року, оформлене протоколом комісії № 52, щодо притягнення приватного виконавця виконавчого округу Київської області ОСОБА_1 (посвідчення приватного виконавця від 20 червня 2017 року № 0050), до дисциплінарної відповідальності та застосування дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на два місяці до набуття законної сили остаточним рішенням суду по суті спору;

- заборонити Міністерству юстиції України до набуття законної сили остаточним рішенням суду по суті спору вносити до Єдиного реєстру приватних виконавців України запис про зупинення діяльності приватного виконавця виконавчого округу Київської області ОСОБА_1 на підставі Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 4 лютого 2021 року, оформленого протоколом комісії № 52, про притягнення приватного виконавця виконавчого округу Київської області ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності та застосування до нього відповідного дисциплінарного стягнення.

Заяву приватного виконавця виконавчого округу ОСОБА_1 про забезпечення позову суд задовольнив у повному обсязі [5].

Наступною показовою справою є справа від 3 вересня 2020 року № 640/19167/20 за позовом приватного виконавця виконавчого округу м. Києва ОСОБИ_1 до Окружного адміністративного суду міста Києва із заявою про забезпечення позову до подання позовної заяви, у якій просив суд вжити заходів забезпечення позову.

Ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва від 25 серпня 2020 року заяву ОСОБА_1 про вжиття заходів забезпечення позову до подання позовної заяви задоволено. Зупинена дія Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 12 серпня 2020 року про притягнення приватного виконавця ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності, щодо застосування до приватного виконавця виконавчого округу м. Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на три місяці – до набуття законної сили рішенням по суті спору у справі. Заборонено Міністерству юстиції України до набуття законної сили рішенням по суті спору у справі вчиняти запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України про зупинення діяльності приватного виконавця виконавчого округу м. Києва ОСОБА_1 на підставі Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 12 червня 2020 року про притягнення приватного виконавця ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності. За результатами вивчення матеріалів суд призначив розгляд клопотання про заміну заходу забезпечення позову у судовому засіданні та в подальшому залишив його без розгляду [6].

Аналогічною є справа від 21 грудня 2020 року № 400/5954/20 за позовом ОСОБИ_1 до подачі позовної заяви про забезпечення позову шляхом зупинення дії рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців при Міністерстві юстиції України, оформленого Протоколом від 8 грудня 2020 року № 47, щодо притягнення його до дисциплінарної відповідальності за результатом розгляду подання за скаргою ОСОБА_2, а також шляхом заборони Міністерству юстиції України (або іншим уповноваженим на це особам) вносити до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформацію про рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців при Міністерстві юстиції України, оформленого Протоколом від 8 грудня 2020 року № 47, щодо

притягнення ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності за результатом розгляду подання за скаргою ОСОБА_2.

Заява мотивована очевидними ознаками протиправності оскаржуваного рішення. Рішення щодо зупинення діяльності позивача може завдати неприпустимої шкоди законним правам та інтересам стягувачів за виконавчими провадженнями, які перебувають на примусовому виконанні заявника, оскільки останній позбавляється можливості здійснювати свої процесуальні функції. Порядку передачі справ іншому приватному виконавцю не розроблено. Отримання приватним виконавцем основної винагороди від здійснення своєї професійної діяльності є єдиним джерелом доходу. Додаткова шкода буде завдана найманому працівнику заявника. Рішення про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України на підставі Наказу Міністерства юстиції України, але таке внесення інформації унеможливить поновлення порушених прав позивача, оскільки вилучення інформації з реєстру не передбачено законом та неможливо технічно. Вжиття заходів забезпечення позову до його подання щодо збереження чинної діяльності приватного виконавця та убезпечення її від зупинення не в змозі завдати істотної шкоди, тоді як зупинення такої діяльності, безумовно, завдає більшої шкоди, ніж та, якій можна запобігти.

За результатами досліджень обставин справи суд постановив заяву про забезпечення позову повністю задовольнити [7].

Приватний виконавець ОСОБА_1 в межах судової справи № 140/2740/19 звернувся до Верховного Суду України з позовом до Міністерства юстиції України, Дисциплінарної комісії приватних виконавців про визнання протиправним та скасування Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 19 липня 2019 року, оформленого Протоколом № 13, щодо застосування дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця строком на три місяці, Наказу Міністерства юстиції України «Про зупинення діяльності приватного виконавця ОСОБА_1» від 9 серпня 2019 року № 2499/5 та зобов'язання Міністерства юстиції України виключити з Єдиного реєстру приватних виконавців України інформацію про застосування до позивача дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця виконавчого округу Волинської області ОСОБА_1 строком на три місяці. Рішення суду по цій справі було таким: касаційну скаргу залишити без задоволення [8].

В межах наступного судового розгляду по справі № 320/5731/20, у якому до Київського окружного адміністративного суду звернувся приватний виконавець Чижик Андрій Павлович з позовом до Міністерства юстиції України, Дисциплінарної комісії приватних виконавців, у якому просив суд визнати протиправним та скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців від 22 травня 2020 року, оформлене Протоколом про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді догани від 22 травня 2020 року № 32; визнати протиправним та скасувати Наказ Міністра юстиції України Дениса Малюська про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді догани від 3 червня 2020 року № 1850/5; зобов'язати Міністерство юстиції України виключити з Єдиного реєстру приватних виконавців України інформацію про застосування до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді догани, суд постановив задовольнити позов у повному обсязі [9].

Наступною є судова справа про відмову у вжитті заходів забезпечення позову від 21 грудня 2020 року № 640/31146/20. Обставинами справи встановлено, що до Окружного адміністративного суду міста Києва надійшла заява ОСОБА_1 про забезпечення позову до подання позовної заяви до Міністерства юстиції України, адреса: 01001, місто Київ, вулиця Архітектора Городецького, будинок 13, Дисциплінарна комісія приватних виконавців при Міністерстві юстиції України, адреса: 01001, місто Київ, вулиця Архітектора Городецького, будинок 13, в якій заявник просив суд зупинити дію оформленого Протоколом від 8 грудня 2020 року № 47 рішення дисциплінарної комісії приватних виконавців при Міністерстві юстиції України щодо притягнення приватного виконавця виконавчого округу Миколаївської області ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності за результатом розгляду подання про притягнення до дисциплінарної відповідальності за скаргою ОСОБА_2 у зведеному виконавчому провадженні № 59995205 та застосування до приватного виконавця виконавчого округу Миколаївської області ОСОБА_1 стягнення у вигляді зупинення діяльності на 1 місяць; заборонити Міністерству юстиції України (або іншим уповноваженим на це особам) вносити в Єдиний реєстр приватних виконавців України інформацію про рішення дисциплінарної комісії приватних виконавців, оформлене

Протоколом від 8 грудня 2020 року № 347, щодо притягнення приватного виконавця виконавчого округу Миколаївської області ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності за результатом розгляду подання про притягнення до дисциплінарної відповідальності за скаргу ОСОБА_2 у зведеному виконавчому провадженні № 59995205 та застосування до приватного виконавця виконавчого округу Миколаївської області ОСОБА_1 стягнення у вигляді зупинення діяльності на 1 місяць.

У задоволенні заяви ОСОБА_1 про забезпечення позову до подання позовної заяви судом було відмовлено [10].

З матеріалів наступної проаналізованої справи № 420/2431/20 стає відомо, що приватний виконавець виконавчого округу Одеської області Качурка В'ячеслав Вікторович звернувся до Одеського окружного адміністративного суду з позовною заявою до Дисциплінарної комісії приватних виконавців, Міністерства юстиції України, в якій просив визнати протиправним та скасувати рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців, яке оформлено Протоколом від 6 березня 2020 року № 29, щодо застосування до приватного виконавця виконавчого округу Одеської області В.В. Качурки дисциплінарного стягнення, прийнятого за результатом розгляду скарги ОСОБА_2 від 20 листопада 2019 року; визнати протиправним та скасувати Наказ Міністерства юстиції України про зупинення діяльності приватного виконавця виконавчого округу Одеської області Качурки В.В. від 25 березня 2020 року № 1196/5.

Позов про визнання протиправними та скасування рішення та наказу судом було задоволено в повному обсязі [11].

З проведеного аналізу судових рішень щодо розгляду та вирішення скарг на дії чи бездіяльність посадових осіб органів державної виконавчої служби випливає, що суд виносить різні рішення як з відмови у задоволенні позову чи залишенні без розгляду, так і в задоволенні позовних вимог чи залишенні без руху.

Висновки. Отже, існують недосконалості та прогалини, які штучно створюються під час прийняття законодавчої бази, котрі суд у подальшому може навмисно та цілеспрямовано використовувати для винесення таких плачевних рішень по справі, які ми бачимо вище в аналізі та статистиці. Прийняття зазначених рішень є негативним наслідком у майбутньому для суспільного порядку та національного спокою загалом.

Список використаних джерел:

1. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 2 червня 2016 року № 1403-VIII.
2. Справа № 140/2740/19. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86228415>.
3. Справа № 520/3783/19. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/82375209>.
4. Справа № 1340/5185/18. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81482283>.
5. Справа № 320/1817/21. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95001275>.
6. Справа № 640/19167/20. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91335566>.
7. Справа № 400/5954/20. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93663494>.
8. Справа № 140/2740/19. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94296715>.
9. Справа № 320/5731/20. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93535550>.
10. Справа № 640/31146/20. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93746917>.
11. Справа № 420/2431/20. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/89350204>.